

تظاهرات محصلین دانشگاه های کابل در حمایت از روستاییان بهسود و دایمیرداد

در مقابل تجاوز وحشیانه نیروهای مسلح بنام کوچیها

تجاوز نیروهای مسلح ، به نام کوچی ها بر روستاییان هزاره بهسود و دایمیرداد ، بتاريخ بیست ششم ماه ثور سال 1389، بر میگردد به سیاه ترین زمان در تاریخ کشور!

یکصد و نوزده سال قبل (1891-1892) تحت نظام مسلط مستعمره- فنودالی عبدالرحمن ، امیر مستبد و خون آشام کشور اساس و بنیاد این ستم را گذاشت .

امیر عبدالرحمن مستمری خوار استعمار خون آشام بریتانیا، بعد از سرکوب وحشیانه و خونین شورش مردم هزاره ، هزاران خانواده مظلوم را بی خانمان و از خانه و کاشانه شان در داخل و خارج کشور آواره ساخت.

با صدور فرمان خائینانه و ظالمانه ای که بنابر مفاد آن کوچیهای پشتون مجاز بود ، چراگاه های مناطق مرکزی مربوط به هزاره ها ، را تصرف نمایند؛ امیر مستبد از این نیروی مهاجم همیشه علیه سرکوب مردمان مظلوم هزاره استفاده کرد.

پسران و دختران جوان هزاره که طبق مجوز شرعی خرید و فروش می شدند ، عبدالرحمن ستمگر نه تنها اینکه به این عمل غیر انسانی مخالفت نکرد بلکه آنرا قانونا مجاز دانست. این عمل ناشایسته تا زمان حکومت امیر امان الله و کسب استقلال ادامه یافت. اما آنچه که بایست یاد آورشد همنوائی مستبدین ، اربابان و فنودالان محلی با امیر ستمگر، بود.

در این مدت نه سال، تحت حکومت مزدور کرزی درگیری هایی که میان کوچیها و مناطق هزاره نشین بهسود و دایمیرداد به وقوع پیوست، تعداد بسیاری از مردم منطقه و کوچیها کشته و زخمی شده اند.

طی این چند سال اخیر تحت نام کوچی ها گروه هایی تا دندان مسلح بالای مردم منطقه بهسود و دایمیرداد حمله ور شدند و خانه های مردم را آتش زدند تعداد زیادی را به گلوله بستند و مردم بیگناه را آواره نمودند. مسئله مهم این است که چرا همه ساله این جنایت و فاجعه رخ می دهد و هیچ اقدام عملی برای حل آن در نظر گرفته نمی شود، بلکه هر بار رژیم با پا در میانی ظاهراً قضیه را ماستمالي می نمایند؟!!

این عمل جنایتکارانه و خائینانه که مشت بورژوا کمپرادور و فنودال کمپرادور تحت نام کوچی ها که در تباری با حلقاتی از رژیم انجام می دهند، خشم و انزجار قاطبه خلق کشور و از جمله دانشجویان را برانگیختند.

محصلین دانشگاه های شهر کابل در يك گردهمایی بی سابقه و گسترده خشم و انزجار شان علیه دولت مزدور کرزی و حلقات و عناصری که در این فاجعه دست داشتند، ابراز کردند و برخوردهای توطئه گرانه و خائینانه آنها را محکوم نمودند.

سالهای قبل نیز محصلین تلاش نمودند، تا با گردهمایی شان حرکت های پشت برده این توطئه سیاسی را افشاء نمایند؛ اما با نفوذ عمال رژیم و عناصری از احزاب مزدور آگاهانه به بهانه های مختلف و ایجاد نفاق ملی، مانع این گردهمایی ها و تظاهرات محصلین میشدند. اما امسال محصلین با برخوردهای آگاهانه شان توانستند، جلو توطئه ها را بگیرند و گردهمایی گسترده محصلین دانشگاه های شهر کابل را به راه اندازند.

گر چه با نفوذ بعضی از عوامل دولت و عناصر وابسته به حزب وحدت ... " خلیلی و محقق" در داخل " کمیته برگزاری تظاهرات دانشجویی" سبب به عقب انداختن تظاهرات گردیدند ، اما نتوانستند جلوی این تظاهرات را بگیرند.

در روز تظاهرات عمال مربوط به دولت و احزاب فوق الذکر اخلاصگري و مزاحمت زیادی نمودند. عده ای از گماشتگان حزب وحدت محقق زیر نام محصلین، وارد صفوف تظاهر کنندگان شدند که هدف شان اخلاص و مخالفت به هرگونه شعار علیه حزب وحدت و شخص محقق بود.

با تمام این اخلاصگري ها و سنگ اندازی ها تظاهرات محصلین به دادن شعارها و سخنرانی های تعدادی از محصلین و با خواندن قطعنامه ای پایان یافت.

سخنرانان محصلین به طرح این سوال که چرا همه ساله این جنایت تکرار می شود؟ و چرا این معضل از بنیاد حل نمی گردد؟ به بررسی موضوع پرداختند و خاطر نشان ساختند که حلقه های معینی در درون رژیم، در پشت قضیه دست دارند و آگاهانه نمی خواهند مسئله حل شود، بلکه این مسئله را به عنوان یک عامل تفرقه افگانه میان مردم ملیت های ساکن در کشور حفظ می نمایند.

در کل، این تظاهرات نخستین تظاهرات مستقلانه محصلین بود که با شرکت بیش از 3000 محصل از دانشگاه های مختلف دولتی و خصوصی شهر کابل برگزار گردید. یکی از برانگیزی های این تظاهرات شرکت و حضور گسترده دختران محصل در آن بود.

این تظاهرات در ایجاد همبستگی، خود آگاهی و رشد شعور اجتماعی و دانش سیاسی در میان محصلین نقش فوق العاده ارزنده ای داشت.

این شعارها در متن تظاهرات سر داده شدند:

شعارها:

- راه حل بنیادی معضل کوچیها ، اسکان دادن آنهاست!
- هجوم سامان یافته کوچی نماها را محکوم مینمائیم!
- کوچیها هرچه زودتر منطقه بهسود و دایمیرداد را ترک کنند!
- قاتلان حادثه وحشتناک بهسود و دایمیرداد محاکمه شوند!
- دولت باید به آسیب دیدگان حادثه غرامت بپردازد!
- دست تان را از معامله کوتاه کنید!
- اقدام عملی، نه فرمان کاغذی!
- سلاح دست کوچی، خود شاهد است دیگر چه!
- مردم داغدار است، کرزی شرمسار است!
- زنده باد آزادی، زنده باد برابری!
- مرگ بر تجاوز گران!
- مرگ بر تبعیض گرایان!
- مرگ بر ظالمان!
- مرگ بر فاشیزم!
- مرگ بر شونیزم!
- مرگ بر استبداد!

در اخیر تظاهرات قطعنامه ذیل توسط یک تن از محصلان به خوانش گرفته شد:

قطعه نامه

یک هفته از آغاز تجاوز وحشیانه تحت نام کوچی ها بالای ولسوالی بهسود و دایمیرداد ولایت میدان وردک می گذرد. در این حملات وحشیانه ده ها تن مردم بی دفاع، کشته و زخمی و صدها خانه به آتش کشیده شده و شمار زیادی از اهالی منطقه آواره و بی خانمان گردیده اند.

این تهاجم سازمان یافته کوچی ها نه تنها امسال از میان مردم ستمدیده بهسود و دایمیرداد قربانی گرفت ، بلکه سالها به مثابه ابزار نفاق افگانه در دست طبقات حاکم، میان پشتون ها و سایر ملیت های تحت ستم استفاده شده است، اما دریغ که دامنه کشتارها و خانه سوزی های امسال نسبت به سالهای گذشته بسیار گسترده و وسیع بوده است.

با این وجود هیأت حاکمه دولتی که شامل تمام ارگان های اجراییه ، قضاییه و قانونگذاری میباشد، نه تنها اینکه قبل از وقوع این فاجعه نخواستند جلو آنرا بگیرند، بلکه در طول این مدت که خانه ها به آتش کشیده می شوند، مردمان مظلوم و ستمدیده، آواره و به قتل می رسند، هیچ اقدامی برای جلوگیری از تداوم این جنایت به جزء رفتارهای فریبکارانه، عمل دیگری انجام نداده اند. بنابراین، ما محصلین دانشگاه های شهر کابل، نه تنها این توطئه را افشاء و از مردمی که مورد تجاوز قرار گرفته اند ، حمایت می نماییم ، بلکه موارد ذیل را برای حل فوری و دایمی معضله اعلام می داریم:

- 1- قطع فوری و همیشگی حملات مسلحانه کوچیها بر بهسود و دایمیرداد؛
- 2- خروج فوری کوچی ها از مناطق بهسود و دایمیرداد؛
- 3- جبران خسارات مالی مردم آسیب دیده توسط دولت؛
- 4- محاکمه قاتلان حادثه بهسود و دایمیرداد؛
- 5- حل بنیادی معضل کوچی ها، از طریق اسکان دایمی آنها؛
- 6- ایجاد محکمه ویژه برای پیگیری و بررسی جنایات و مسائل حقوقی آن.

در صورتی که دولت در مدت یک هفته به خواسته های ما محصلین رسیدگی نکند، ما مصمم و متعهد هستیم که به اعتراضات مدنی خویش به اشکال مختلف ادامه خواهیم داد.

کمیته برگزاری مظاهره دانشجویی

تاریخ: روز یکشنبه؛ 2 جوازی 1389 هجری - خورشیدی